

ENCOMIA

5 ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως
 ἢ γυναικείῳ θράσει
 ψυχὰν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων. ἀλλ' ἐγὼ
 τᾶσδ' ἕκατι κηρὸς ὧς δαχθεὶς ἔλα

ἐπ. ἱρᾶν μελισσᾶν τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω
 παίδων νεόγυιον ἐς ἡβαν· ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ
 Πειθὼ τ' ἔναιεν καὶ Χάρις
 10 υἱὸν . . . Ἀγησίλα.

109. ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΩΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ

στρ. α' ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' αἰοιδᾶν
 τοῦτό (τοι) πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῶ κεν εἶη
 συμπόταισιν τε γλυκερὸν καὶ Διωνύσοιο καρπῶ

στρ. β' καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον·
 5 ἀνὶκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι
 στηθέων ἔξω, πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου

στρ. γ' πάντες ἴσα νέομεν ψευδῇ πρὸς ἀκτάν·
 ὅς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε, τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες
 . . . . .

στρ. δ' . . . . .
 11 . ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοισ τόξοις δάμεντες.